

kázání Bystřička, Růžďka 8.12.2024 **Boží olovnice** (vstup 448)

introit: **Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: „Hospodin s nimi učinil velké věci.“ Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se. Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. S pláčem nyní chodí, kdo rozsevá, s plesáním však přijde, až ponese snopy. (Žalm 126)**

píseň 435

modlitba

čtení: Lukáš 12, 42-57

píseň 302

text kázání: Amos 7, 7-8 a Zacharjáš 4, 8-10a

Milí přátelé, bratři a sestry,

víte, co je to **olovnice** a k čemu se používá? Zedníci to vědí zcela jistě. Používají ji při stavbě zdí a domů. Používají ji k tomu, aby zeď, kterou staví, nebyla postavena nakřivo, ale kolmo. Zeď, která stojí křivě, je náchylná ke spadnutí. To jistě víme všichni.

Prostřednictvím **olovnice** vlastně stavitelé velmi jednoduše využívají přírodních zákonů gravitace. Je jasné, že když těžký předmět spustíte na provázku dolů, bude ukazovat díky gravitaci přesně kolmo dolů, To je vlastně úžasné. Jako křesťané jistě víme, že přírodní i fyzikální zákony vymyslel Bůh. A poznání a využití těchto zákonů nám v mnohých věcech usnadňují život. Na druhou stranu když bychom tyto zákonitosti nerespektovali a zedníci by stavěli bez olovnice a nakřivo, pak by to opravdu nedopadlo dobře. Anebo kdybychom si řekli, gravitace neexistuje, nebo ji nerespektuji, skočím ze skály a budu lítat, tak víme, že to nedopadne dobře. A o tom to slovo dnes je.

Ta slova proroků Amose a Zacharjáše bychom mohli vlastně nazvat jako taková **podobnosti olovnici**. I takovým způsobem k nám Bůh chce mluvit. U proroka Amose to slovo zaznívá v době, kdy panoval v Severní Izraeli král Jarobeám II. Za jeho vlády proběhl ekonomický rozmach, hospodářství prosperovalo. Ale jak to tak bývá, kde se dobře daří, tam se na Hospodina zapomíná. A to se přesně stalo. Hospodinu se nelíbilo, že král Jarobeám ustanovoval za kněze kdekoho, kdo chtěl. Tím nutně docházelo v zemi k duchovnímu úpadku. A když na to proroci upozorňovali, tak je za to pronásledoval. I Amose vyháněl, aniž by věděl, že on se za něj k Hospodinu přimlouval. Amos měl totiž vidění, jak Hospodin připravuje za odklon od Boha jako trest kobylky, které požerou veškerou bylinu v zemi. Když to Amos vidí, řekne: **Panovníku Hospodine, odpusť prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!**“ Na Amosovu přimluvu je pak Hospodin hnut lítostí a řekne: „**Nestane se to!**“ Jak jsou, bratři a sestry, i dnes důležité naše přimluvy, aby se Bůh slitovával nad tímto světem. Pak Amosovi ale Hospodin ukáže, že **povede spor ohněm, který požře obrovskou propastnou tůň a Jákobův podíl země**. I zde se ale Amos přimlouvá a Hospodin je opět hnut lítostí a řekne znovu, že se to nestane. Ovšem potom **mu Hospodin ukáže onu olovnici**: „**Co vidíš, Amosi?**“, zeptá se ho. **Vidím olovnici**, odpoví Amos. **A Panovník řekl: „Hle, spustím olovnici doprostřed Izraele, svého lidu. Už mu nebudu dál promíjet**. Nutno podotknout, že Hospodin měl s Izraelem ještě několik let slitování po Amosově prorocství. Ale nakonec se Amosova následující slova skutečně naplnila. V následující větě je psáno: **Posvátná návrší Izákova budou zpustošena, Izraelovy svatyně budou obráceny v trosky, proti domu Jarobeámovu se postavím s mečem.**“ V roce 722 byl Severní Izrael zcela rozprášen Asyřany. To jsou historická fakta.

Spuštění Boží olovnice doprostřed národa je v tomto případě obrazem Božích soudů. Svatyně, kde se už dávno neuctíval Hospodin ale jiní bohové, byly obráceny v trosky. Je to jakoby na provedenou stavbu dorazila **kolaudační komise** ze stavebního úřadu. A po spuštění olovnice řekne, je to křivé, musí se to zbourat. Nestavěli jste podle projektové dokumentace, nedodrželi jste podmínky územního plánu. Několikrát jsme vás varovali, abyste odstranili chyby, ale vy jste si nedali říct. Teď se to tedy musí strhnout. Měli jste **čas na nápravu**, ale nevyužili jste ho, je nám líto.

Co v tom můžeme vidět pro náš život? Za prvé onu obrovskou Boží milost. Bůh se k Izraelcům skláněl, mnoho let je varoval a slitovával se. To je obrovské množství času! K nám se, milí přátelé, Bůh také sklání, a to ve svém Synu Pánu Ježíši Kristu. **A zjevené Boží Slovo je nejlepší stavební dokumentací pro stavbu našich životů**. Stavíme své životy podle Božího Slova? A kolik jsme již udělali chyb? Nesčetněkrát! A kolikrát nám Pán již prominul? Rovněž tak. Nesčetněkrát! A jak to probíhá u té kolaudační komise? I tam je svým způsobem prokázána jistá milost. Pokud se vyskytnou na vaší stavbě chyby, dostanete od kolaudační komise čas na jejich nápravu a nový

termín kolaudace. Nejedná s námi podobně Bůh? Kolikrát nás varuje, a kolik času nám poskytuje pro naši nápravu?

Milí přátelé, Kristova milost zatím stále ještě trvá. My nevíme ten termín konečné kolaudace, **to ví jen Otec v nebesích**. Adventní výzva, abychom ale napravili, co se dá, zaznívá pro nás dnes. Vždyť ke spuštění olovnice se dá přirovnat právě druhý Kristův příchod na konci věků a s ním spojený Boží soud. **Boží olovnice** vlastně prověří, co je v našich životech rovné a co pokřivené. A proto zde zaznívá výzva, že máme své životy narovnat již teď. Jak? Všichni pocházíme **z pokolení pokřiveného** a do latě nás může srovnat pouze smíření s Bohem v Pánu Ježíši Kristu. A tak dovol nyní Pánu Ježíši Kristu, aby již dnes přišel do tvého života jako Boží olovnice a narovnal ve tvém životě vše pokřivené. Pokud tak učiníš, pak se nemusíš bát závěrečné kolaudace, protože Ježíš je opravdu dobrým garantem stavby tvého života. Jen je třeba Jej ustanovit Pánem nad svým životem. A jak to bude s těmi, kteří Ježíše Krista odmítnou? O tom mluví sám Ježíš: **Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil: Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den**. Nikdo z nás, bratři a sestry, nejsme schopni bez Krista postavit dobře dům svého života. Slovo Boží je dokumentace. A tato dokumentace u těch, kteří Krista odmítají, odhalí závažné chyby. Při závěrečné kolaudaci, jinými slovy při druhém příchodu Pána Ježíše, už bude pozdě na jakoukoliv nápravu.

Při druhém příchodu se Pán Ježíš stane již nekompromisní olovnicí. Olovnicí, která odhalí, co je křivé a co rovné. Lidské oko to neodhalí. V tom prvním čtení jsme četli, jak Pán Ježíš mluví o tom, že **přišel na zemi způsobit rozdělení. Dva budou proti třem a tři proti dvěma v rodině**. Ten, který přišel dát smíření a pokoj způsobí rozdělení? Není to divné? Není to o tom, že by On ho chtěl způsobit, ale o tom, že dva budou chtít žít v pravdě a tři to nesnesou. A naopak. Tři budou žít víru opravdově a dva jen na oko. A Kristova olovnice vlastně ukáže konečnou pravdu. Vše vyjde najevo, kdo stavěl s pomocí Ježíše podle Božích pokynů a tím pádem kolmo, a kdo stavěl bez Krista a tedy všelijak náhodně a pokřiveně.

Máme se tedy, bratři a sestry, bát onoho soudného dne? Jestliže jsi učinil Ježíše Pánem a Spasitelem svého života, pak jistě ne. Ježíš o svém příchodu říká: **A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.**“ O té Boží olovnici jsme četli ještě u proroka Zachrajaše: **A kdo pohrdal dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovnici v ruce Zerubábelově.**“ Možná si připadáš před Bohem tak nepatrný a nedostatečný. Možná mnoho pochybuješ a tvá víra je tak malá. Možná si připadáš, že to nezvládneš se do toho nebe dostat. Bude to malé semínko tvé víry stačit na spasení? To slovo u proroka Zachrajaše zaznívá v době, kdy se Judejci vrátili z babylonského zajetí do rozbořeného Jeruzaléma. A i když ty doslova trosky pověřený Zerubábel obnovoval, nedařilo se dlouho dílo dokončit. Na tak mnoho práce si lidé připadali, že jich je málo. Že na to nestačí a že nemají na to sílu ani víru. Avšak dostalo se jim zaslíbení a povzbuzení: **I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.“** Pán Ježíš je jako ten Zerubábel. My vidíme své životy často v troskách, chybí nám síla, víra. Jsme bezradní, protože zjišťujeme, že nemáme své životy ve svých rukách. Bůh nám daroval život. A i když jsme selhali, i když jsou domy našich životů na tom všelijak, pak nechť nám je povzbuzením to, že stačí jedno jediné. Prostě jen dovolit Ježíši, aby tvůj život vzal do svých rukou. Dovolit mu dokončit to, co s námi začal. Dovolit mu provést rekonstrukci ve tvém životě. Stačí tak málo, takový malý začátek a pak se budeš divit. Pak bude platit to, co tehdy pro jeruzalémské. **„A kdo pohrdal dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovnici v ruce Zerubábelově.“** Tehdy kolaudace v Jeruzalémě proběhla dobře, i když obnovený chrám už nebyl tak velký, jako ten první. Za to byl ale opravdovější. A o to jde, bratři a sestry. Není třeba velkých slov, ani velkých činů. Budeme-li opravdoví v lásce, pak s radostí porosteme v duchovní chrám a s radostí pak budeme hledět i na olovnici v ruce Kristově na konci věků. A tak vám přeji, aby po té Boží kolaudaci ve vašem životě bylo co oslavovat. Počítáš-li s Kristem, pak to bude velká radost a oslava. Amen. Modlitba Píseň 450

Slovo poslání: Nesuďte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám. (Matouš 7, 1-2)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budíž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 275